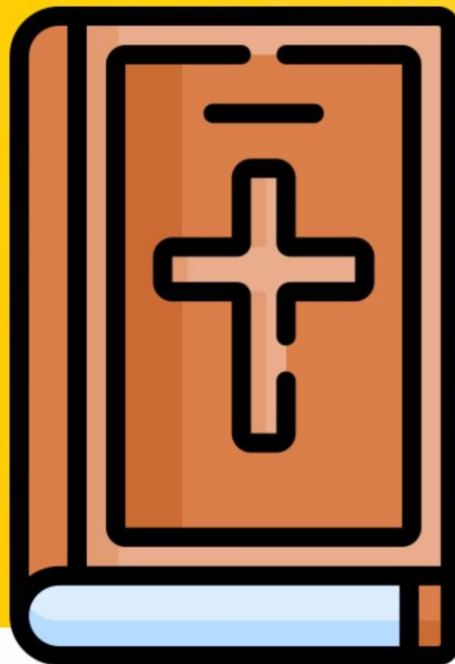

prayer book

21.07.2022**Lectura primera Jr 2,1-3.7-8.12-13**

*M'han abandonat a mi, font d'aigua viva,
i s'han excavat cisternes en roques esquerdades*

Lectura del llibre de Jeremies

El Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: «Ves a fer una crida, que ho senti tot Jerusalem. Això diu el Senyor. Recordo el teu afecte d'enamorada, com m'estimaves quan eres jove: em seguies pel desert, per les terres on ningú no sembra. Israel era sagrat per al Senyor, primer fruit de la seva collita, els qui s'atrevien a menjar-ne eren reus de culpa i els queia a sobre una calamitat, diu l'oracle del Senyor.

Jo us vaig conduir en un país de conreu perquè mengéssiu els millors dels seus fruits, però, així que va entrar al meu país, el va profanar, va deixar la meva heretat en un estat repugnant. Els sacerdots no es pregunten on és el Senyor, ells, que donen oracles de part meva, em desconeixen, els pastors s'han sublevat contra mi, els profetes profetitzen per Baal, segueixen déus incapaços de fer res. Esgarrifa't, cel, esborrona't, diu l'oracle del Senyor. El meu poble ha comès un doble mal. M'ha abandonat a mi, font d'aigua viva, i s'han excavat cisternes en roques esquerdades, que no retenen l'aigua».

Salm responsorial 35,6-7ab.8-9a.9b-11 [R.: 10a]

R. En vós, Senyor, hi ha la font de la vida.

El vostre amor, Senyor, s'eleva fins al cel,
la vostra fidelitat arriba fins als núvols.
La vostra justícia
és com les muntanyes més altes,
com l'oceà infinit són les vostres decisions.
Que n'és, de preciós, Déu meu, el vostre amor!
Sota les ales empareu els homes,
els sacieu del bo i millor de casa vostra.

Els feu beure al torrent del paradís,
perquè en vós hi ha la font de la vida,
i veiem la llum en la vostra llum.
Estimeu tothora els qui us coneixen,
sou generós amb els bons de cor.

Al·leluia Cf. Mt 11,25

Us enalтим, Pare,
Senyor del cel i de la terra,
perquè heu revelat als senzills
els misteris del Regne.

Evangelí (Mt 13,10-17)

Déu us fa a vosaltres el do de conèixer els secrets del Regne, però a ells, no

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, els deixebles s'acostaren a Jesús i li preguntaren: «Per què els parleu en paràboles?» Ell respongué: «Déu us fa a vosaltres el do de conèixer els secrets del Regne, però a ells, no. Als qui tenen, Déu els donarà encara més i en tindran a vessar, però als qui no tenen, els prendrà fins allò que els queda. Jo els parlo en paràboles perquè, tot i veure-hi, no veuen res, i tot i sentir-hi, no senten ni entenen res. En el cas d'ells es compleix aquella profecia d'Isaïes que deia: "Per més que escolteu, no entendreu res, per més que

mireu, no veureu res. El cor d'aquest poble s'ha fet insensible, s'ha tornat dur d'orella i s'ha tapat els ulls, no fos cas que, si els seus ulls hi veien, les seves orelles hi sentien i el seu cor arribava a entendre, es convertissin, i jo els retornés la salut".

Però els vostres ulls i les vostres orelles sí que són feliços de poder veure i de poder sentir. Us ho dic amb tota veritat. Molts profetes i justos desitjaven veure el que vosaltres veieu, però no ho veieren, desitjaven sentir el que vosaltres sentiu, però no ho sentiren».

22.07.2022

Santa Maria Magdalena

Lectura primera 2C 5,14-17

Ara ja no valorem el Crist per la seva condició mortal

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga. hem de reconèixer que un ha mort per tots. I és que tots han mort, però ell ha mort per tots, perquè els qui viuen no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat. Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú per la seva condició mortal, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova. tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou.

Salm responsorial 62,2.3-4.5-6.8-9 [R. 2b]

R. Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.

Vós, Senyor, sou el meu Déu, de bon matí jo us cerco.

Tot jo tinc set de vós,

per vós es desviu el meu cor,

com terra eixuta sense una gota d'aigua.

Jo us contemplava al vostre santuari

quan us veia gloriós i poderós.

L'amor que em teniu val més que la vida,

per això els meus llavis us lloaran.

Que tota la vida us pugui beneir

i alçar les mans lloant el vostre nom.

Saciat del bo i millor,

us lloaré amb el goig als llavis.

Perquè vós m'heu ajudat,

i soc feliç sota les vostres ales.

La meva ànima s'ha enamorat de vós,

em sosté la vostra mà.

Al·leluia

Digueu-nos-ho, Maria, què heu vist en el camí?

La tomba que va obrir el Crist quan ressorgia.

Evangelí Jo 20,1-2.11-18*Dona, per què plores? Qui busques?*

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

El diumenge, Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat».

Maria es quedà al sepulcre, a fora, plorant. Mentre plorava, s'ajupí per mirar dintre el sepulcre, i veié dos àngels vestits de blanc, asseguts l'un al capçal i l'altre als peus d'on havia estat posat el cos de Jesús. Ells li diuen: «Dona, per què plores?» Ella els respon: «S'han endut el meu Senyor, i no sé on l'han posat». Així que acabava de dir aquestes paraules, es gira i veu Jesús dret allà, però no el reconegué. Jesús li diu: «Dona, per què plores? Qui busques?» Ella, pensant-se que era l'hortolà, li respon: «Senyor, si te l'has emportat tu, digue'm on l'has deixat, i me l'enduré». Li diu Jesús: «Maria!» Ella es gira i li diu en hebreu: «Rabuni!», és a dir, «Mestre!» Jesús li diu: «Corre, deixa'm. Encara no he pujat al Pare, però ves a trobar els meus germans i digue'ls: Pujo al meu Pare, que és també el vostre Pare, al meu Déu, que és també el vostre Déu». Maria Magdalena anà a trobar els deixebles i els anuncià que havia vist el Senyor i que li havia dit això.

23.07.2022

Santa Brígida, Religiosa, Patrona D'europa

Lectura primera [Ga 2,19-20]*La vida que ara visc ja no és la meva,
és Crist que viu en mi*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

Germans, jo, per obra de la Llei, vaig morir pel que fa a la Llei, a fi de viure per a Déu. Estic clavat a la creu juntament amb Crist. La vida que ara visc ja no és la meva, és Crist que viu en mi. La vida que ara visc en aquesta carn, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que m'ha estimat i s'ha entregat ell mateix per mi.

Salm responsorial 33,2-3.4-5.6-7.8-9.10-11 [R.: 2a, o bé: 9a]

R. Beneiré el Senyor en tot moment.

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindrè sempre als llavis la seva lloança.
La meva ànima es gloria en el Senyor,
se n'alegraran els humils quan ho sentin.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor,
exaltem plegats el seu nom.
He demanat al Senyor que em guiés,
ell m'ha escoltat, res no m'espanta.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum,
i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits.
Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva del perill.

Acampa l'àngel del Senyor
entorn dels seus fidels, per protegir-los.
Tasteu, i veureu que n'és, de bo, el Senyor,
feliç l'home que s'hi refugia.

Sants del Senyor, venereu-lo,
venereu-lo, i no us mancarà res.
Els rics s'empobriran, passaran fam,
però als qui busquen el Senyor
no els faltarà cap bé. R.

Al-leluia Jo 15,9b.5b

Manteniu-vos en l'amor que us tinc, diu el Senyor,
qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit.

Evangelí (Jo 15,1-8)

Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo soc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dona fruit en mi, el Pare la talla, i la que dona fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo soc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llençat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus».

24.07.2022

Lectura primera (Gn 18,20-32)

Que el meu Senyor no s'enfadi si torno a parlar

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho». Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Supposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonareu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?». El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població».

Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Supposem que per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?». Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos».

Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta». Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta». Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo. Supposem que només n'hi hagués trenta». Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta». Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Supposem que només n'hi hagués vint». Ell contestà: «No la

destruiria per consideració a aquests vint». Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada. Suposem que només n'hi hagués deu». Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu».

Salm responsorial 137,1-2a.2bc-3.6-7.8 [R. 3a]

R. Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor,
us vull cantar a la presència dels àngels.
Em prosterno davant el santuari.

Enalteixo el vostre nom,
perquè estimeu i sou fidel.
Sempre que us invocava, m'heu escoltat,
heu enfortit la meva ànima.

El Senyor és excels, però es mira els humils,
mentre que els altius, els esguarda de lluny.
Si passo entre perills, em guardeu la vida,
detureu amb la mà l'enemic.
La vostra dreta em salva.

Que el Senyor continuï afavorint-me.
El vostre amor perdura sempre.
Acabeu la vostra obra, Senyor.

Lectura segona [Col 2,12-14]

*Déu us donarà la vida juntament amb el Crist,
després de perdonar-vos generosament totes les culpes*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei. Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

Al·leluia Rm 8,15

Heu rebut un Esperit que ens fa fills
i ens fa cridar: Abbà, Pare!

Evangelí [Lc 11,1-13]

Demaneu, i Déu us donarà

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles». Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació».

Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant? No m'amoïnis, la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit, no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos

per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca, li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpi? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen».

25.07.2022

Sant Jaume, Apòstol

Lectura primera [2C 4,7-15]

Portem la mort de Jesús en el nostre cos

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, portem el tresor del ministeri que Déu ens ha confiat com en gerres de terrissa. Així queda ben clar que aquest poder altíssim ve de Déu, i no pas de nosaltres. Quan les contrarietats ens envolten pertot arreu, no quedem del tot encerclats, quan no sabem com escapar-nos, a la fi trobem la sortida, quan els qui ens persegueixen ja ens tenen a les mans, no quedem del tot abandonats, quan ens trobem per terra en la lluita, no arribem a perdre-hi la vida. Sempre i pertot arreu portem la mort de Jesús en el nostre cos, perquè també en el nostre cos es manifesti en el seu esclat la vida de Jesús. És ben bé així: nosaltres vivim, però per causa de Jesús sempre estem a mercè de la mort, i així la vida de Jesús manifesta el seu esclat en la nostra carn mortal. D'aquesta manera, ni la mort no deixa mai de fer en nosaltres la seva obra, ni la vida, en vosaltres.

L'Escriptura diu: «Em sento ple de fe, i per això he parlat». Nosaltres, doncs, que tenim el mateix Esperit de la fe, també ens sentim plens d'aquesta fe, i per això parlem, i sabem que aquell qui ressuscità Jesús, el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb Jesús i ens portarà a la seva presència juntament amb vosaltres. Perquè tot això és en bé vostre, així la gràcia de Déu, que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent, farà que sigui desbordant l'acció de gràcies a la seva glòria.

Salm responsorial 66,2-3.5.7-8 (R. 4)

*R. Que us lloïn les nacions, Déu nostre,
que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi,
que ens faci veure la claror de la seva mirada.
La terra coneixerà els vostres designis,
i veuran tots els pobles la salvació.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig.
Vós regiu el món amb justícia,
regiu les nacions amb rectitud,
i guieu els pobles de la terra.

La terra ha donat el seu fruit,
el Senyor, el nostre Déu, ens beneeix.
Que Déu ens beneeixi,
i el venerin d'un cap a l'altre de la terra.

Al·leluia

Oh Déu, us lloem. Senyor, us glorifiquem.
El cor gloriós dels apòstols us dona lloança.

Evangelí (Mt 20,20-28)*Vosaltres beureu el meu calze**Lectura de l'evangelí segons sant Mateu*

En aquell temps, la mare de Jaume i Joan, fills de Zebedeu, anà a trobar Jesús amb els seus fills i es prosternà per demanar-li un favor. Jesús li digué: «Què demanes?» Ella li respongué: «Maneu que en el vostre Regne aquests dos fills meus seguin l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra». Jesús contestà: «No sabeu què demaneu. Podeu beure el calze que jo he de beure?» Ells li diuen: «Sí que podem». Els diu Jesús: «És cert, vosaltres beureu el meu calze, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra, no soc jo qui ho ha de concedir, és per a aquells a qui el meu Pare ho ha reservat».

Quan els altres deu sentiren tot això s'indignaren contra els dos germans, però Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, a totes les nacions, els governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important entre vosaltres ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer ha de ser el vostre esclau, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes».

26.07.2022**Lectura primera Jr 14,17-22***Recordeu, Senyor,**el vostre pacte amb nosaltres i no l'anul·leu*

Lectura del llibre de Jeremies

«Que es fonguin en llàgrimes els meus ulls de nit i de dia, que no s'estiguin de plorar: un gran desastre desfà el meu poble, un cop dolorosíssim. Si surto al camp, veig les víctimes de l'espasa, si entro a la ciutat, veig les víctimes de la fam. Fins els profetes i els sacerdots van errants sense esma pel país».

És que heu rebutjat de cor Judà? És que sentiu repugnància per Sió? Per què ens heu ferit tan greument que no tenim cura? Esperàvem la pau, i som infeliços, esperàvem remei, i tot són alarmes. Senyor, reconeixem que som culpables, i que els nostres pares també ho han estat: tots hem pecat contra vós. No menyspreu el lloc que porta el vostre nom, no deshonreu el tron de la vostra glòria. Recordeu el vostre pacte amb nosaltres i no l'anul·leu. Serien capaços de fer caure la pluja els déus falsos dels pagans? El cel dona els ruixats tot sol? No sou vós, Senyor, Déu nostre? Nosaltres esperem en vós, perquè tot això sou vós que ho feu.

Salm responsorial 78,8.9.11.13 (R.: 9bc)*R. Allibereu-nos, Senyor,**per l'honor del vostre nom.*

No ens tingueu en compte les culpes passades,
acolliu-nos per la vostra pietat,
no trigueu més que som orfes de tot.

Defenseu-nos, Déu, salvador nostre,
per l'honor del vostre nom,
allibereu-nos i perdoneu-nos els pecats
per amor del vostre nom.

Que arribi fins a vós el plany dels captius,
i el vostre braç poderós
alliberi els presos condemnats a mort.

Nosaltres, poble vostre,
ovelles del vostre ramat,
us donarem gràcies per sempre més,
pregonarem les vostres lloances
a cada generació.

Al·leluia

La llavor és la paraula de Déu,
el sembrador és el Crist,
tothom qui el troba viurà per sempre.

Evangelí (Mt 13,36-43)

*Així com cullen el jull i el cremen,
passarà igual a la fi del món*

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús deixà la gent i se n'anà a casa. Els deixebles anaren a demanar-li que els expliqués la paràbola del jull sembrat en el camp. Ell els digué: «El qui sembra la bona llavor és el Fill de l'home. El camp és el món. La bona llavor són els del Regne. El jull són els del Maligne. L'enemic que els ha sembrat és el diable. La sega és la fi del món, i els segadors són els àngels. Així com cullen el jull i el cremen, passarà igual a la fi del món, el Fill de l'home enviarà els seus àngels, recolliran del seu Regne tots els escandalosos i els qui obren el mal, i els llençaran al forn encès, allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Llavors els justos, en el Regne del seu Pare, resplendiran com el sol. Qui tingui orelles, que ho senti».